

President
Rtn. Sudhir Bapat

Secretary
Rtn. Vaishali Deo

Editor
Rtn. Vinay Jumde

Director Club Admin
Rtn. Radha Gokhale

“Straight from the heart”: from the desk of President Sudhir Bapat



Friends,

Today, on the 1st of March 2024, it's our pleasure to welcome District Governor Rtn. Manjoo Phadke for the Official Club Visit (OCV) to RC Pune Pride.

For any club, OCV is the most important business meeting of the year, the day when the club gets an opportunity to showcase all the achievements in the year to date, activities carried out and the progress on various projects.

The meeting is conducted in two parts. First, a closed door session with the Strategic Planning Committee and the Board of Directors which covers the 3 year strategic plan along with avenue wise progress in the current year 23-24. This is followed by the regular meeting with the entire club in attendance.

February saw a return to our home venue Damle Hall after some weeks, beginning with the “Know your Rotarian” program in which we got to know a lot more about two members – Soniya Changediya and Shweta Panchpor who have chosen the entrepreneurial route in recent years.

Next, an entertaining Bollywood Quiz conducted by our in-house subject matter expert Santosh Dhorje with support from FL Sarita. It was great to see the enthusiasm and competitive spirit of all the teams though we had a runaway winner in Team Dharmendra.

AG Sachin Deshpande visited our club on 16th of Feb to review the avenue-wise progress and various compliances and documents which every club needs to maintain. I thank him for his feedback and the positive words he had for our club which encourage us to strive to do even better in the months ahead.

And on this note I wish to end by once again appealing to all members to show their generous side, pull out their cheque books or log in to their RI accounts and contribute to The Rotary Foundation.

Let's continue to Create Hope in the World !!

Yours in service,

President
Sudhir Bapat

I Love Rotary ❤️



Deolalika Neha

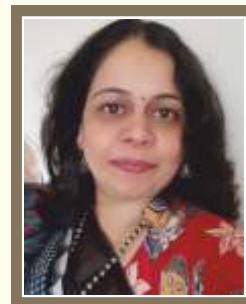


We have recently joined the Rotary Club of Pune Pride and to my wonder, I have enjoyed every bit of it. I have attended almost every meeting of RCPP and every meeting is valuable and knowledgeable. We thoroughly enjoyed the Club's Annual Day. Also, the cheese factory visit was amazing. My daughter enjoyed that a lot.

Rotary taught us the importance of social work. RCPP has given us a very warm and enthusiastic social group where age is just a number. The bond of every RCPP member is amazing. Rotary surely helps to be a better person and a responsible social worker. Now Looking forward to being a part of upcoming projects. Thank you.

We look forward to giving more time for the upcoming projects in the club.

I Love Rotary ❤️



Bhakti Deodhar



First, thanks to Shweta J for introducing us to RCPP.

It's been just 5 months since we joined the club, though we never felt we were new to the club. We always got a warm & friendly welcome from everyone. Feels like a close-knit family. We are happy to connect with Rotarians from diverse professions.

Projects taken in the club are so well handled, everybody's drive to give back to the community is commendable.

We are enjoying all the activities & programs conducted in the club. They are so well designed to bring out the best within you. During programs, the atmosphere in the club is filled with motivation and appreciation to the brim.

I am part of the NAWNI project which is helping me grow my business in a bigger perspective. All the sessions arranged in the project are incredible.

We look forward to giving more time to the upcoming projects in the club.



विनय जोशी



बावर्ची डे :

साधारणतः डिसेंबर २०२१ मध्ये, मी आणि वर्षा अमेरीकेला जाण्याच्या सुमारास तेव्हाचा PE सुधीर बापट याने माझ्याशी गप्पा मारून रोटरी क्लब बाबत माहिती दिली. कोणत्याही प्रकारचे Hard Selling न करता सुधीर ने माझ्या मनाचा कल रोटरी कडे वळवला होता.

मग जानेवारी २२ ला आम्ही आमची पहिली गेस्ट मिटिंग म्हणून स्पोर्ट्स डे ला हजेरी लावली. येताना अर्थातच एक

भीड, एक छोटे दडपण, कोणत्याही नवीन ठिकाणी जाताना येते, ते आमच्यावर पण होतेच. पण आम्ही तिथे पोहोचताच प्रेसिडेंट उज्वल, FL सुनीता व इतर अनेक रोटरियन्स नी आम्हाला ज्या उत्साहाने त्यांच्यात सामावून घेतले त्यामुळे आमची भीड तर कुठच्याकुठे गेली पण आम्ही मनाने रोटरियन्स त्याच वेळी झालो. आणि यथावकाश रोटरीच्या प्रोसेस पाळून आमचे Induction झाले आणि आमचा रोटरियन्स म्हणून प्रवास सुरू झाला.

या प्रवासाला आता जवळपास एक वर्ष होत आले आहे. म्हणजे त्यामानाने आम्ही लिंबू टिंबू, पण गेले वर्ष इतक्या विविध गोष्टींनी भरले होते आणि ज्यात क्लबने व सर्व मॅम्बर्सनी आम्हाला ज्या रितीने सामावून घेतले, त्यामुळे आम्हाला इथे अनेक वर्षापासून असल्याचा अनुभव वाटला.

अशा किती कार्यक्रमांची नावे घ्यावी? बावर्ची डे ला शशांक सरांच्या हाताखाली कांदा कापणे, शैलेशनी नेलेली स्टॅच्यू ऑफ युनिटीची टूर, डॉ. गणपुलें बरोबर नाटक, सुनील आणि वैशाली बरोबर कराओके नाईट, मंकाणी फार्म वर वृक्षारोपण, एक ना अनेक. या आणि अशा मनोरंजनात्मक कार्यक्रमांबरोबरच 'नवनी' हा हर्ष आणि अविनाश सरांचा प्रकल्प, अनिल आणि शमा ने अँकर केलेला हेल्थ कॅंप, राधाने अरेंज केलेला 'सुकून' या आणि अशा अनेक समाजाभिमुख कार्यक्रमात आम्हाला प्रत्यक्ष वा अप्रत्यक्ष भाग घेता आला. हे ही मी आमचे भाग्य समजतो.



गायत्री अकोलकर-जोशी



मेट्रो एक्झिबिशन मुळे रोटरी पुणे प्राइड परिवाराशी पहिल्यांदा भेट झाली... आणि मी व कुणाल कायमचेच जोडले गेले ते Youngest Couple असा टॅग घेऊनच... आधी मनात असा विचार आला की वयाने सगळेच जण मोठे आहेत तर आपल्याला हे जमेल ना.. पण जसजसे आम्ही प्रत्येक मीटिंगला यायला लागलो तसा हा विचार कधीच डोक्यात नाही.. कारण सगळ्यांचा उत्साह आणि एनर्जी लेव्हल ही वेगळीच आहे.. अगदी सहज सगळ्यांनी आम्हा दोघांना आपलंस करून घेतलं.

अनेट्स एव्ह, गरबा नाईट, शुक्रांगण, असे खूप छान प्रोग्राम आणि मुलाखती ऐकून तर खूप मजा ही आली आणि छान ही वाटले. Assimilation, RYLA असे नवनवीन शब्द/ टर्म्स ही कळायला लागल्या. Interact club च्या कमिटी बरोबर काम केल्या मुळे तर खूप छान वाटले. शाळेतल्या लहान मुलींची नवीन शिकण्याची जिद्द आणि त्यांची वैचारिक पातळी तर केवळ अफाटच. NAWNI च्या माध्यमातून माझ्या सारख्याच किती तरी वेगळ्या क्षेत्रात काम करणाऱ्या महिला उद्योजिकांना भेटायची संधी आणि मॅटॉरिंग बरोबरच त्यांचे नवीन milestones बघायची संधी पण मिळाली.

Sukoon - Fund raising program या कमिटी मध्ये सुद्धा काम करताना सगळ्यांचे परफेक्ट प्लॅनिंग आणि अचूक हिशोब! त्या दिवशी मला काही कामामुळे मीटिंगला जायला जमले नाही तर आठवणीने मला त्याचा व्हिडिओ ही पाठवला.. खरंच! टीम वर्क कसे करायचे याचे उत्तम उदाहरण मला बघायला मिळाले.

कुणाल स्पोर्ट्स डे च्या कमिटी मध्ये होता. कॅरम आणि टेबल टेनिस तर विशेष एन्जॉय केलं त्यांनी आणि एक ट्रॉफी सुद्धा जिंकून आला. प्रत्येक मीटिंग, प्रोग्राम हा किती अर्थपूर्ण असतो हे आम्हाला या वर्षात ते नक्कीच कळलं, अनुभवलं आणि छान ही वाटलं.

सामाजिक बांधिलकी खूप छान पणे जपणाऱ्या RCPP चे आम्ही मॅम्बर आहोत याचा आम्हाला आनंद आहे. Thank you RCPP

Annets Corner

स्वछंद



Ahan Yadnik Panchpor

African Instruments -

We all know Instruments. Guitar, Piano, Keyboard, etc. But most of us also know Africa. We know it for its poverty. However, quite less people know about their musical background.

Africa is home to many instruments around the world. The instruments there are mostly some form of drums.

Africa is known for making sounds that no other instruments can make. Recently, I got introduced to Djembe and Bongo.

On the first day of school in 3rd standard, I was introduced to the Djembe. A cylinder drum which is used in traditional songs in Africa. I started playing Djembe in a simple pattern as taught by our Sir.

Fast forward to our School Carnival, I was to play Djembe in our Band. There I learnt about 2 new instruments - Congo and Bongo. Bongo had become my favourite in no time. And today, I got one as my Birthday present. I am so excited to learn and play the Bongo!



भक्ती देवधर

एक छोटासा विचार जेव्हा कृतीत येतो आणि हळू हळू तोच तुमची ओळख बनतो असाच काहीसा माझा इथपर्यंतचा प्रवास आहे. Covid च्या आजारपणामुळे शारीरिक आणि मानसिक आघाड्यांवर पूर्णपणे खचलेले मी, चार शब्द बोलायचे तर ब्रह्मांड आठवायचं, प्रचंड धाप लागायची, आयुष्याचा माझा संदर्भ / reference point कुठे तरी हरवल्यासारखी अवस्था झाली होती.

मुलींचा सततचा प्रयत्न होता मला त्यांच्यात सामील करून माणसात आणण्याचा. मोठी लेक अनन्या म्हणाली, आई तुला कायम स्वतःचे काही सुरू करायचे होते. आता तुझ्याकडे वेळ आहे तर आपण एक छोटा business सुरू करूयात का ...

दोलायमान अवस्थेत अनन्या कडून कल्पना आणि वल्लरीच्या अखंड ऊर्जेच्या स्रोतातून थोडा उसना हरूप घेऊन August २०२१ ला छोटेसे बीज रोवले. तास भर काम मग दोन तास आराम असे करत माफक दरात Raw material शोधणे, calls करणे, samples बनवणे, packing कसे हवे, product standard वाटले पाहिजे. अनन्या माझ्या बरोबर सतत असायची. दोघी मुली, शाळा, कॉलेज मला परत उभे करण्यात busy झाल्या होत्या. रोज सकाळी जणू त्या मला उत्साहाचे injection घायच्या. संध्याकाळी बाबा घरी आला की, दिवसभरातल्या experiments आणि त्याचा feedback, उद्या परत काम चालू. आज त्याच बीजाचे पिटुकले रोपटे झाले आहे. वादळ वारे सहन करत रोज कणाकणाने वाढत आहे.

Life is not about waiting for the storm to pass, it's about learning to dance in the rain.



Panchpor Shweta

Why do we need Millets?
Millets. The humble grains that sustained India for centuries. But lately, they've been relegated to the "forgotten foods" category. Well, it's time to rewrite that narrative!

Millets are not just some nostalgic throwback food. They're a nutritional powerhouse, packed with protein, fibre, vitamins, and minerals. They're gluten-free, easy to digest, and incredibly versatile. Plus, they're incredibly climate-friendly, requiring less water and thriving in harsh conditions, making them ideal for a sustainable future.

Before starting Healthy Genie, I wasn't aware of Millets much. But, thanks to #Millets Year being declared by the Indian Government, I started researching it and I was astonished by the results. And we decided to introduce Millet to our Salad and Healthy Bowl Recipes. They became our Best Seller Dishes in no time!!

Do you wonder where are these wonder grains grown? Well, right here in India! We're the largest producer of millets in the world, with states like Karnataka, Maharashtra, Rajasthan, and Tamil Nadu leading the charge. These regions boast a rich millet learning legacy, passed down through generations. Farmers have perfected techniques to cultivate a variety of millets, each with its unique flavour and purpose.

Here are some common Millets we all know -

Ragi (finger millet): A calcium powerhouse, perfect for bone health and growth. Jowar (sorghum): Gluten-free and packed with protein, ideal for athletes and diabetics. Bajra (pearl millet): Rich in fibre and iron, it keeps you fuller for longer and supports healthy blood flow.

And here are some not-so-common but extremely Nutritious Millets -

Foxtail millet: A complete protein source, perfect for vegetarians and building muscle. Barnyard millet: Tiny but mighty, packed with antioxidants, and known to boost immunity. Kodo millet: Kodo millet is a good plant-based source of iron, promoting healthy blood circulation and preventing iron deficiency anaemia.

Brown Top Millet: It has a low glycemic index, which means it helps regulate blood sugar levels and may be beneficial for individuals with diabetes.

Amaranth Millet: Amaranth millet is known for its high protein content, making it a valuable addition for vegetarians and vegans to meet their protein needs.

Millets are more than just grains; they're a cultural tapestry woven across India. From savoury Pongal to sweet Sheera, these versatile grains grace our tables in countless forms.

Let's make millets a mainstream choice again. Not just for nostalgic reasons, but for our health, our environment, and our future. Let's rewrite the narrative, one millet at a time.

बालपणीच्या हिंदोळ्यावर



संपदा कुंटे

लहानपणीच्या आठवणी...
अहाहा..हे शब्द जरी ऐकले तरी अंगावर एक रोमांच उभा राहतो आणि मन मग भूतकाळात असे रमून जाते की असे वाटते की देवाने वरदान माग, असे कधी विचारले तर नक्कीच त्याला सांगावे की हे देवा, माझे बालपण कधीच न संपो...

खरंच का बरं असे वरदान मागावे ?
बालपण एवढे सुंदर असते? प्रश्नच नाही...नक्कीच असते.. उगीच आपण गाणे म्हणायचो का... की झुक्झुक्झुक्झुक् अग्नीनगाडी, धुरांच्या रेखा हवेत काढी, पळती झाडे पाहूया, मामाच्या गावाला जाऊया, जाऊया... मामाच्या गावाला जाऊया...

बालपण, मामाचे घर, मामीने प्रेमाने केलेला स्वयंपाक, आजीनी संपूर्ण सुट्टीचा आखलेला सकाळ पासून संध्याकाळ पर्यंतचा दिनक्रम... अरे! अरे! थांबा जरा.. वर्तमानातील whats app, you tube, AI, Insta, FB, OTT च्या भुरळ घालणाऱ्या जगातील कोणालाही हेवा वाटावा असा असायचा आमचा दिनक्रम. मामाच्या शेतातील अरुंद पायवाटेतून सकाळचा फेरफटका मारणे, ऊस, भुईमूग, तांदूळ, वेगवेगळ्या भाज्या, पेरू, चिक्कू आणि जांभूळ ह्याची बहरलेली झाडे, कितीही खा, कसेही खा, स्वच्छ आणि प्रदूषणविरहित वातावरणात नुसते बागडा, शेतातून दमून परत आल्यावर चुलीवर तापवलेल्या, मस्त वेगळाच सुगंध असलेल्या गरमागरम पाण्यात यथेच्छ आंघोळ करणे, आंघोळीचा कंटाळा आला की नदीवर पोहायला जाणे, एकमेकांच्या अंगावर पाणी उडवणे, गाईच्या गोठ्यात जाऊन विलक्षण बोलके आणि निष्पाप डोळे असणाऱ्या गाईंना चारा घालणे, त्यांचे पहिल्या धारेचे अर्थात धारोष्ण दूध पिणे, दुपारी आजोबांना झोपायचे असायचे म्हणून आम्हांलाही झोपायची सक्ती असताना झोपायचे नाटक करून बाहेर पळणे आणि मग ग्रीष्मातील दुपारच्या होरपळणाऱ्या उन्हाची तसूभर सुद्धा पर्वा न करता कैऱ्या

पाडणे, शेतातील मजूर असलेल्या पण कुटुंबात एकरूप झालेल्या अशा कामगारांच्या घरी जाऊन त्यांच्या मुलांशी खेळणे, आठवड्याच्या बाजारात आजोबांच्या बरोबर जाऊन आवडीच्या भाज्या घेणे, नवीन मामीबरोबर फिरायला जाणे, तुला कोणती मामी सर्वात जास्त आवडते असे मामाने विचारल्यावर कारण नसताना उगीचच भाव खाणे, आजीकडून आर्ट आणि क्राफ्ट शिकणे, आजीच्या शाळेतील स्नेह संमेलनात भाग घेणे, संध्याकाळी उन्हे कलली की धरणावर फिरायला जाणे किंवा धरणावर पलीकडे असलेल्या बागेत एखादी छोटेशी सहल काढणे..

आठवणी न संपणाऱ्या अनंत आहेत. अनेक वर्षे झाली.. अनेक ऋतू आले आणि गेले.. जग बदलले.. माणसं बदलली..

प्रगती, संपन्नता आणि अनेक गोष्टींची मुबलकता असलेल्या आजच्या so called modern आणि व्यावहारिक जगात पूर्वीची शेतातील कामगारांच्या मुलांमध्ये अनुभवलेली आपुलकी आज खरंच कमी होत आहे. जे माझे बालपणीचे सवंगडी होते ज्यांना मालक आणि नोकर ह्यातील भेदभाव पण माहित नव्हता अशी साधी सरळ माणसं... ते शेत...ते धरण.. ती बाग..तो रानमेवा...

जाणून घ्यायचे आहे माझ्या बालपणीच्या रम्य आठवणीतील गावाचे नाव... मग थोडे कष्ट घ्या.. आणि बिनधास्त जा भोर ला आणि भेट द्या भाटघर धरण आणि भोरला..

लहानपण देगा देवा
मनाच्या कोंदणात जपावा असा हा ठेवा
आजीच्या हातचा गोड चवदार मेवा
वाटायचे जणू खातच रहावा.
रम्य अशा ह्या बालपणीच्या आठवणी
राहतात कायमच स्मरणी

पत्रास कारण की...



प्रिय हॅरिस यांच्या पॉल यांस,
सा. न. वि. वि.
आज आपल्यामुळे मला हे पत्र आपणास पाठवावे असे वाटले म्हणून हा खटाटोप करण्याचे धारिष्ट करत आहे. तसा मी एक आपल्या लावलेल्या एका छोट्या वृक्षाचे अगदी छोटे पान आहे, पण आपल्यामुळे ह्या पानाचे महत्व पण आहे, म्हणून ह्या ११९ वर्षांच्या वटवृक्षासंबंधी अचंबित आहे.

ह्या ११९ वर्षांच्या इतिहासात मी सामील होऊन साधारणपणे १२ वर्षे झाली आणि सुमारे त्यातील तीन वर्षे आपल्या नावाचा जप किंवा गजर करीत आहे.

आमच्या सभासदांनी त्याला भरपूर प्रतिसाद दिला आणि आपल्या foundation वर बोलण्यासाठी बऱ्याच वेळा व्यासपीठावर यायला लागले त्यातूनच काही अनुभव गाठीशी मिळाले.

समाजकारण करताना राजकारण करू नये ह्या मताचा असल्यामुळे आपल्या ह्या चळवळीत सहभागी झालो. तसे उडद माजी काही काळे आणि गोरे असतात, ह्या म्हणीबद्दल आपल्याला माहित असेलच असे नाही, तद्वात मी काही काळेही पाहिले आणि गोरे यांनाही भेटलो.

तथा आपल्या ह्या रोपट्याबद्दल लिहिण्याचा मला काही अधिकार नाही पण पुणेरी असल्यामुळे, क्रिकेट अजिबात न खेळता सुद्धा आमचा गावस्करांचे काय चुकले ह्यावर चर्चा करतो, म्हणून आपल्याला काही कळवावे असे वाटते.

रोटरीला Foundation हा विषय अगदी स्नेहाचा आहे आणि दरवर्षी ह्या बदल आम्ही चर्चा करतो आणि करत राहू कारण समाजकारण, समाज उद्धार आणि projects साठी पैसा हा लागतोच आणि गोळा केलेला पैसा कसा वापरावा हे आपल्याकडून गेली ११९ वर्षे पूर्ण जग शिकत आहे. त्यातील एक उदाहरण म्हणजे आमचा तिरुपती बालाजी अकरा पटीने परत करतो तसेच काही बाही रोटरी करते अशी आख्यायिका आहे बरका! तरीपण donation दान contribution असे अनेक गोजिन्या शब्दांनी संबोधित करून आम्ही सर्व fellowship करतो. देणाऱ्याचे हात हजारा, दुवळी माझी झोळी हीच ती झोळी अगदी जगभर बऱ्याच प्रश्नांचे उत्तर आहे. आमची collar त्यामुळे ताठ असते आणि राहिल. ह्या सर्व दात्यांचे कौतुक होते म्हणून आम्ही सर्व आपले चाहते आहोत.

देणाऱ्यांनी हसत द्यावे आणि आपल्या वतीने घेणाऱ्यांनी सुद्धा हसत घ्यावे असे वाटते. अजून पाहिजे, अजून पाहिजे, एवढेच दिले अशी संभावना करू नये किंवा गोळा करण्याचे टागट असू नये.

इंद्राने कर्णाची कवच कुंडले मागून दानांत घेतली, कर्णानेही ती हसत दिली पण इंद्राच्या मनात वेगळेच होते म्हणजे दानशूर कर्णाने तोपर्यंत केलेल्या दानाची किंमत मोजली, तो दानशूर नसता तर इंद्र त्याकडे गेलाच नसता. त्यामुळे जो देतो त्याच्या मागे सर्व पळतात ह्याचा विचार व्हावा.

रडवेला भाव ठेऊन टागट साठी पळू नये ही शिकवण द्यावी ही विनंती. आपले कार्य सिद्धीस नेण्यास श्री समर्थ आहेतच आणि आमचे ही थोटे हात त्यास हातभार लावीत आहेत. त्यामुळे ह्या target मुळे आमचे गुणांकनावर विपरीत परिणाम होऊ नयेत असा ठराव करावा.

कळावे, लोभ असावा
दीपक केळकर.

कवितापूर्ती



खालील कवितेमधील शेवटची (चौथी) ओळ तुम्ही तुमच्या मनाने लिहून कवितापूर्ती करायची आहे.

(सर्व उत्तरे आरती परचुरे कडे पाठवायची आहेत.)

सर्वांनी पाठविलेली उत्तरे पुढच्या अंकात छापण्यात येतील.

- अंन आरती परचुरे

नाती जपण्यात मजा आहे
बंध आयुष्याचे विणण्यात मजा आहे
जुळलेले सूर गाण्यात मजा आहे
येतांना एकटे असलो तरी
- मूळ ओळ -
सर्वांचे होऊन जाण्यात मजा आहे
- मंगेश पाडगावकर

११



उगवले नारायण, उगवले गगनांत
प्रभा सोनीयाची फांके उन्हे आली अंगणात ।
उन्हे आली अंगणात, उन्हे आली ओटीवर
सोनपावलांनी देवा, उजळले माझे घर ।

- बहिणाबाई चौधरी

”

मागील महिन्यातील कवितेला आलेल्या प्रतिक्रिया....

सोबत जगण्यात मजा आहे.

- मीनल ओरपे

येताना एकटे असलो तरी

जाताना लोकांना चुटपुट लावून

जाण्यात मजा आहे.

- मधुरा टापरे

आठवणींचा हिंदोळा घेण्यात मजा आहे.

- मेधा ढोरजे

जाताना सुखद आठवणी ठेवून जाण्यात मजा आहे.

- प्रियंवदा जोगळेकर

आता प्रेमाच्या असंख्य रेझीमगाठीत विसावतोय.

- प्रियंवदा जोगळेकर



Anil Kasodekar

Ten Toughest Indians

Prabhat Koli, Endurance Swimmer:-

At a swimming summer camp while still in school in Mumbai, Prabhat Koli first displayed an affinity for water. Once he took on a rigorous training routine, it was evident that he could also go the distance. After acing big swims in the Arabian Sea, Koli tested international waters by swimming in the English Channel in 2015. It set the stage for his attempt at the Oceans Seven challenge, which features some of the toughest open-water swims in the world. Over the next few years, Koli went on to swim the Catalina Channel, the Molokai Channel, the Tsugaru Strait and the North Channel. He also swam around Manhattan Island to achieve the Triple Crown of open-water swimming (English Channel, Catalina Channel and the swim around Manhattan).

The pandemic halted his exploits, but in the time ahead, he hopes to finish swimming across the Strait of Gibraltar and the Cook Strait to become the youngest Indian to pull off the Oceans Seven challenge.

Arjun Vajpai, Mountaineer:-

Starting young has its perks. In 2010, Arjun Vajpai became the youngest person in the world to climb Everest. It put the spotlight on him as the world sat back in anticipation to gauge his potential. And the Noida-based youngster didn't disappoint.

Over the next eight years, he took on taxing climbs in the Nepal Himalayas, summiting peaks such as Lhotse, Manaslu, Makalu, Cho Oyu and Kangchenjunga. It wasn't easy - while Vajpai's stellar resume looks impressive, he's also had eight unsuccessful attempts for various reasons. For instance, on Makalu, the fifth highest mountain in the world, he could not get to the top on two occasions before reaching the summit in 2016.

While Vajpai is a familiar face on the climbing circuit these days, he's constantly looked to evolve as a mountaineer by taking on new challenges time and again. Last year, he raised the bar by returning to the mountain that started it all for him - Everest, and this time, without supplemental oxygen. And even though he was unable to summit this time, rest assured, he'll be back fitter and stronger in the time ahead to give it a go yet again.

Love Raj Singh Dharmshaktu, Mountaineer:-

The mountains were all around Love Raj Singh Dharmshaktu while growing up in a far corner of Uttarakhand. By the time he was in his teens, he had climbed his first mountain, Nanda Kot. The opportunity arrived quite by chance when he had decided to fill in for a missing support staff member. It was the start of an illustrious mountaineering career that has led him to the summit of mountains such as Mamostong Kangri, Nanda Bhanar, Nanda Ghunti, Kamet, Satopanth, Mana, and Abi Gamin.

But today, Dharmshaktu is best known for his climbs on Mount Everest – a mountain he first ascended in 1998. Ever since, he's gone on to reach the summit of Everest on six other occasions, which is the most by an Indian. He also climbed Kangchenjunga, the third highest mountain in the world, in 2008 as part of a Border Security Force expedition.

For his achievements, he was awarded the Padma Shri in 2014, even as Dharmshaktu vouches to continue climbing in the years ahead.

Kieren D'Souza, Trail Runner and Mountaineer:-

As a child, Kieren D'Souza was fascinated by adventure. He would devour books on Bachendri Pal and the Everest. The connection with the outdoors happened while at college in Bengaluru, where he also took up running as a serious hobby and pursued an introductory mountaineering course. In 2015, D'Souza relocated to Manali to chase his trail-running dreams full-time. Since then, he's taken on many races in India and around the world. He finished second in his age category at the Ultra-Trail du Mont-Blanc in Europe and won the 111km category at La Ultra – The High in Ladakh. In 2018, he also represented India at the Trail World Championships.

Besides racing, D'Souza has been chasing personal projects that involve a mix of running and mountaineering. He's pulled off speed ascents on Friendship Peak and Deo Tibba in a fraction of the time mountaineers take to get to the top. He followed it up with another project in Ladakh last year, where he reached the summits of ten peaks over 6,000 metres in just 26 days. D'Souza is changing the face of Indian mountaineering and how these climbs are approached through his speed attempts. These days, he's trying to find the right balance between these projects and racing to raise the bar for himself and the trail-running community.

Amit Samarth, Ultra-Cyclist and Triathlete:-

A little over seven years ago, Amit Samarth was pursuing a promising career in public health. That was until he discovered the world of endurance. It started with short runs and bicycle rides while still working his day job. The moment he got comfortable in the water, he decided to take on his first half Ironman distance in Phuket and went on to finish 15 more in the time ahead. Then in 2016, he pulled off his first full Ironman distance in Busselton, Australia, and another in Hamburg, Germany, this year.

Over time, he realised that he quite enjoyed the cycling leg of the triathlons. He started increasing the hours spent in the saddle as part of his training. It readied him for his first big challenge in the Race Across America (RAAM), a 3,000-mile bicycle ride across the United States, which he finished in a

time of 11 days and 21 hours.

The following year, he took on the daunting Red Bull Trans-Siberian Extreme, a gruelling 9,100km stage race in Russia. After a massive effort, Samarth clocked 379 hours, 51 minutes, and 44 seconds to become the first Indian to go the mammoth distance. Last year, he rode the 6,000km distance across the Golden Quadrilateral highway network of India in a record time of 13 days and 9 hours.

The work clothes have long been tucked away in the closet. These days, he is a full-time coach, spreading the fitness bug in his hometown of Nagpur. His efforts bore fruit when two of his wards made the cut for the triathlon event at the Commonwealth Games. For Samarth, it's just one of the many goals that he's knocked off over the years.

Year at a Glance (2023-24)



Installation



The year begins



Interact Installation



Monsoon Picnic



Monsoon Picnic



Project - Donation of Study Material

Year at a Glance (2023-24)



Project - Donation of Raincoats



ROTARACT INSTALLATION



Digital Marketing Session for NAWNI Mentees



DRT VYAPAR SESSIONS



DRT KBC SESSION



Audio Books Subscription

Year at a Glance (2023-24)



Induction of 50th Member



RYLA Day 1



RYLA Day 2



Project - Dhaga 2.0



Deepotsav at Saras Baug



Diwali Party

Year at a Glance (2023-24)



Kojagiree Celebration with Karaoke



Project - Grocery Donation to Orphanage



Diwali Faral Distribution



Industrial Tour



Interact - Session on Financial Literacy



Project - Gift of Life

Year at a Glance (2023-24)



Blood Donation Camp



Club Day



Past Presidents on Club Day



"Conference march begins"



District Conference



District Conference

Year at a Glance (2023-24)



Sports Day Inauguration



Sports Day - Ladies in action



Sports Day Inauguration



Sports Day - Carrom



Vocational Excellence Award



Sukoon - Fund Raiser

Launch of NAWNI



BOD Meeting



MOM of 8th BOD Meeting held on 8th Feb 2024

1. Vocational excellence award and Rotary mitra award will be given on 8th March at Sumant Mulgaonkar Hall MCCIA.

2. NAWNI closing date is 18th May 2024.

3. 750 students from VSS are getting health, eye, sugar checked up.

4. Interact school's sessions for the current year have

successfully finished in both schools.

5. Online payment as well as cheques for foundation will be accepted.

6. Club has all 5 social media platforms and posting clubs projects and events regularly.

7. Club has got coverage for Sukoon, NAWNI, etc in print media as well on Rotary News.

- Rtn. Vaishali Deo
Secretary (2023-24)

Programme

Date	Day	venue	Programme
March 1	Friday	PYC	DG Visit
March 8	Friday	MCCIA	Vocational Excellence Award
March 15	Friday	Damle Hall	Historical Peshwa
March 24	Sunday	TBD	Ann's Evening + Bawarchi Day
March 29	Friday	Damle Hall	DRT Session

Birthdays & Anniversaries

Name	Birthday	Anniversary
Ann Anita Kasodekar	1st March	
Anna. Chaitanya Ganpule	3rd March	
Ann Priti Rege	4th March	
Annet Anvi Kasheliker	6th March	
Rtn. Ravi Moholkar	8th March	
Anna Sunil Deo	11th March	
Rtn. Radha Gokhale	13th March	
Santosh & Medha Dhorje		15th March
Rtn. Nandu Tapre	23rd March	
Annet Sakshi Munot	28th March	
Atul Surendra Kotkar	30th March	